

అరేళ్ళకిందట జరిగిన సంగతి-

ఒక పిచ్చివాడు మా గ్రామం వచ్చి ఆ పుటికి సుమారు మూడు మాసము లవుతుంది, అతడు పొడగరి: వేళకు తిండిలేనందువల్ల అతని శరీరంలోని యెముకలు కనిపించేవి ఒకాకొకటి నడిరోడ్డుమీద పండుకొనేవాడు. వాకొకసారి అరుగుమీద పండుకొనేవాడు. వాకొక్కొకటి అతనిక్కడ పండుకొనేవాడో యెవ్వరికీ తెలీదు. అతనికి శ్రీ లెవరయినా కనుపిస్తే తన ప్రేలుతో చూపుతూ “శ్రీలను నమ్మకండి” అని అడగ్గరలో నున్న వారికందరికీ వినిపించేలా గట్టిగా కేకవేసి పారిపోయేవాడు. వాడునిజంగా పిచ్చివాడు కాదు. పిచ్చివాడిలా నటిస్తున్నాడు దొంగవెధవ అనీ ఇంకా వారినోటికివచ్చిన తిట్లు యెన్నో తిట్టేవారు కొందరు. వాడునిజంగా పిచ్చివాడే అని యెవరయినా అంటే “పిచ్చివాడయినా శ్రీలను నమ్మకండి అని వీతులు చెప్పతాడా” పండితుడు లాగ” అని చొప్పుదంటున్నవారు వేసేవారు. అన్నం వెయ్యడానికి శ్రీలెవరయినా పిలుస్తే “శ్రీలను నమ్మకండి” అని కేకవేసి పారిపోయేవాడు. అతనిని పురుషులెవరయినా పిలిచి అన్నంవేస్తే సంతోషంతో తీసికొని వెళ్లిపోతూ “చీబూ శ్రీలను నమ్మకండి” అని యెంతో విషయంతో చెప్పేవాడు. పిచ్చివాడు దారిపోతుంటే మేము ప్రజ్ఞా వంతుల మన్నట్లుగా కొందరుపిల్లలు అతనిపై రాళ్లు రువ్వేవారు. “కొట్టండి, ఇంకాకొట్టండి”

అనేవాడు వాకొకసారి వెకిలిగా నవ్వేవాడు. “శ్రీలను నమ్మకండి” అని ఏడ్చేవాడు. వాకొక రోజున పాలెం జమిందారుగారు వచ్చి ఆ పిచ్చివాడిని తీసుకువెళ్లారు, పాలెం జమిందారుగారు వచ్చి అతనిని తీసుకువెళ్లిన కారణం మొదట్లో మాతెవ్వరికీ తెలీదు, వారంరోజులు జరిగినతరువాత అతనిచరిత్ర తెలిసింది.

ఆ పిచ్చివాడు పాలెం జమిందారయిన కోటయ్య గారి కుమారుడు సుదర్శనం. అతడు రెండేండ్ల క్రితం మద్రాసు మెడికల్ కాలేజీలో రెండవ సంవత్సరం చదువుకొను చుండగా ఆకాలేజీలో విద్యార్థినియగు నీరజును ప్రేమించాడు. ప్రేమసిని హృదయేశ్వరిగ చేసికొన నిశ్చయించుకున్నాడు. అంతేకాకుండా అతననుభవించే సుఖంలో సగపాలు ఆమెకీద్దామను కున్నాడు. ఆ సంవత్సరముంతా ఆమెతో సంతోషంగా గడిపాడు ఆమె వీధి విద్యార్థినియని తెలిసికొని ధనసహాయం చాలా చేశాడు లెక్కలేనన్ని చీరలు కొనిపెట్టాడు. ఆ సంవత్సరములో పరీక్షయం దుత్తీర్ణుడయ్యాడు వేసంగి నెలవులమీద నీరజునువిడచి పాలెం వెళ్ళలేక మద్రాసులోనే ఉండి ఆ నెలవులను హాయిగా గడిపాడు. మెడికల్ కాలేజీ తెరిచారు. మూడు మాసములు గడిచింది, పుష్టిగవుండే అతనిశరీరాన్ని మలేరియా జ్వరం ఆవరించింది, నీరజు అతనికి సవర్యలు చేస్తూనేఉండి, జ్వరం తగ్గడంతోనే మరలా మద్రాసు వస్తానని నీరజుతో చెప్పి సుదర్శనం తనస్వగ్రామం చేరాడు. సుద

రృచనం జ్యరంతో బాధపడుతున్నప్పటికీ "వీరణా! వీరణా!" అని కలవరించేవాడు, "జ్యరం ఎప్పుడు తగ్గుతుంది? నేనెప్పుడు మద్రాసు వెళ్ళ వచ్చు?" అని ప్రతీరోజు అడిగేవాడు దాక్టర్ని, నెలరోజులకు జ్యరం పూర్తిగా తగ్గింది కానీ జ్యరం తగ్గిన నెల రోజులకుగాని సుదర్శనం తేరుకోలేకపోయాడు. మరల మద్రాసు చేరగాకే ప్రాణేశ్వరిగా చేసికొనదలచిన వీరణ ఇంటినే వెళ్ళాడు, సుదర్శనం వెళ్లేటప్పటికీ వీరణ ఇంకొక విద్యార్థి ఒడిలో కూర్చుని అతని నోటికి తమలపాకులు అందిస్తోంది. వచ్చిన కోపాన్ని ఆపుకోలేక సుదర్శనం ఆమెను లెంప కాయ కొట్టాడు. వీరణ వెంటనే ఆ విద్యార్థి ఒడిలోనుంచి లేచినిలబడింది. "డూర్గార్గురాలా! నీవు బీదదానివని నేను సహాయంచేశాను, నిన్ను ప్రేమించాను, చివరకు నిన్ను వివాహంగూడా చేసుకొందామనుకొన్నాను. నాలాంటివాళ్ళ నెంత మందిని ఇంకా మోసంచేయ దలచావు?" అని ఎన్నో తిట్లుతిట్టాడు సుదర్శనం

"నేను నిన్ను ప్రేమించలేదు, నీ బిశ్వర్యాన్ని ప్రేమించాను, నీవు నాఇంట్లోంచి వెళ్లు! ... నీ కన్నా గొప్పధనికుడు దొరికాడు నాకు." అని సగర్వంగా పలికింది వీరణ, వీరణ ఇంట్లో ఓక్కనెకండుకూడా ఉండలేదు. సుదర్శనం చదువు మానేసి పాలెం వచ్చేశాడు. అప్పటినుంచి అతనికి పిచ్చైత్తింది. జమీందారుగారు ఆనేకమంది డాక్టర్లను పిలిపించారు సుదర్శనంపిచ్చి బాగు చేయటానికి. కానీ లాభంలేకపోయింది. ఓకనాటిలాత్రీ జమీందారుగారింట్లో ఆందరూ నిద్రించాక పారిపోయి మా గ్రామం వచ్చేశాడు.

హెచ్చరిక

రచయిత పోతుకూచి సాంబశివరావు బి ఏ

అంద్రజాతి అజగిపోయెనె
 అంద్రజ్యోతి అరిపోయెనె ;
 వీరసంబగ జాతియంతయు
 నిద్రపోయెనా ;
 బాలచంద్రుని లలితసౌర్యము
 బ్రహ్మనాయని సింహగర్జన
 తెనుజాతి వీరతత్వం
 తీవ్రశక్తులోయి !
 అమరావతి గుహలలోన
 హత్తుకొన్న అంద్రశిల్పం
 శిల్పకళకే తీరుదిదే
 మెరుపుతీగోయి !
 అంద్ర ఖడ్గము విశితనాట్యం
 అంద్ర గంటము జీవన్మత్త్యం
 అంద్ర శిల్పము చాకచక్యం
 బయట సున్నోయి !
 ఏండ్లు ఎన్నో గడిచెకాని
 ఆశపడిన అంద్రరాష్ట్రం
 నేటివరకు కలయెకాని
 నిజముకాదయ్యె
 ఎచటకేగిన యీ సడింపె
 ఎచట జూచిన కుట్రలేవోయి ;
 జాతి బ్రతుకే హీనమగుచో
 చావుతప్పదుగా ।
 రాష్ట్రస్థితికి నడుముకట్టి
 జాతివృద్ధికి బలముకూర్చి
 అంద్రవీరుడ కార్యకరణకు
 కదిలిరావోయి ।
 అంద్రమాత పూర్ణతేజం
 అవనిజూపి అంద్రవీరుడ
 దీరుజాతి నిండుభావిని
 నిశ్చయింప పోయ్యి ;

